

Hvorfor skal konfirmander lege?

Det legende element i et storyline forløb

Af Niels-Peter Lund Jacobsen, sognepræst Røding-Løvel-Pederstrup, og Edith Mark, sognepræst Hvornum-Hvilsom-Snæbum og Mariager

Leg skal bevæge os! Sådan sagde Løgstrup. Han mente, at legen med sin fantasi skal være så stærk, at den bevæger mennesket – men den skal ikke erstatte vores virkelige liv.

Når konfirmanderne leger godt i et storylineforløb, oplever vi, at de konfronteres med deres egen realitet og egne relationer i verden. Deres fantasi bevæger dem.

Storylinemetoden

Storylinemetoden kan karakteriseres som et dannelsesforløb, der foregår ved hjælp af fantasi, afprøvning af roller og situationer, glæde og

aktivitet, frihed og kreativitet. Et storylineforløb indeholder på mange måder de samme elementer som leg.

Metoden er udviklet 1960'erne og 70'erne i Skotland med Steve Bell og Sallie Harkness i front. De ønskede at udvikle en pædagogik, der tager udgangspunkt i børns livsverden.

Et storylineforløb er som en fortælling med tid, sted, figurer og hændelser. Desuden er der nogle nøglespørgsmål, som konfirmander og præst i fællesskab udforsker og forsøger at svare på. Nøglespørgsmålet reflekterer målet med dagens episode. Det er afgørende vigtigt, at nøglespørgsmålene formuleres som åbne spørgsmål, der ikke kan besvares med ja eller nej. Alle svar modtages og drøftes. Vendinger som »Hvordan tror du ...?« eller »Hvad forestiller I jer ...?« åbner for fantasi og signalerer, at der er flere mulige svar på spørgsmålet.

Forløbet er fyldt med kreative aktiviteter, der ender i forskellige produkter, som konfirmanderne præsenterer.

For at et storylineforløb lykkes, er det vigtigt, at konfirmanderne overraskes og i spænding opbygger forventninger til, hvad der kan ske senere i fortællingen. Lederskabet er hos præsten, mens ejerskabet er hos konfirmanden. Der skal være en rød tråd i forløbet, så man fastholder sammenhængen mellem emnet og den fortælling, der driver forløbet frem.

Grundelementer i et storylineforløb:

- Tid
- Sted
- Figurer
- Hændelser
- Nøglespørgsmål
- Visualisering

Det er den voksnes ansvar, at der er struktur og rammer, ellers opstår der hurtigt kaos. På den anden side må man være villig til at følge og respektere konfirmandens forestillinger langt hen ad vejen. Man må være risikovillig og tåle midlertidigt kaos, inden der opstår en form for orden igen. Det lykkes, når præsten viser en konstruktiv indstilling og er lyttende og problemløsende.

Tid og sted

Ethvert storylineforløb foregår i en tid og på et sted. Det kan være i Kapernaum omkring år 30, hvis der skal arbejdes med Jesus-fortællinger. Det kan være en købstad i middelalderen, hvis reformationen er det overordnede emne. Det kan også være nutid, som det er i storylineforløbet »Slægten«, hvor en vidt forgrenet familie er fortællingens sted.

Figurer

Tidligt i storylineforløbet laver hver konfirmand en figur, som de har med sig igennem hele legen. Figuren kan være i 2D eller 3D. Det kan være et ansigt eller en hel krop. Konfirmanden giver sin figur navn og alder og en livshistorie.

Det sker ofte i samspil med de andres figurer, så der allerede tidligt i processen opstår relationer, som er med til at gøre figurerne levende. Figuren giver konfirmanden mulighed for at identificere sig med – eller distancere sig fra – det, som figuren repræsenterer.

Hændelser

Overraskende hændelser er med til at holde spændingen oppe og drive fortællingen fremad. Præsten introducerer hændelserne, som ofte er planlagt allerede inden storylineforløbet sættes i gang. Men nye hændelser kan også planlægges undervejs som reaktion på konfirmandernes input i legen. Bedstefar Ottos død er en af hændelserne i storylineforløbet »Slægten«. En anden er fødslen af et oldebarn.

Visualisering

Et storylineforløb er fyldt med kreative aktiviteter. Konfirmanderne skriver, tegner, modellerer, synger en sang eller holder en tale. Her er det en tale ved mindesammenkomsten efter Ottos begravelse.

Leg

Leg er at hengive sig i en fantasi, der kan udfolde sig på mangfoldige måder. Man kan både lege med sig selv og med andre.

Når legen er god, er vi alle delagtige. Tillid er en væsentlig faktor i legen.

Legen i en storyline kan vokse og være svær at stoppe igen – dvs. at træde ud af sin fantasirolle og forholde sig til klokketid og rum. Når tiden er fløjet af sted, har det som regel været en god leg.

Præsten leger med og intervenserer i legen. Præsten skal drive den overordnede fortælling, mens konfirmanderne fortæller via deres egne figurer. Måske har de behov for at realitetstjekke og reflektere i små pauser. Friheden medfører som regel et stort engagement og investering af sig selv.

Med nøglespørgsmålene samler præsten løbende op, så konfirmanderne også på den måde træder ud af legen, og vi finder svarene sammen.

Den røde tråd

Uanset hvilket emne, vi ønsker at arbejde med, så binder vi emnet op på en fortælling. – fx en fortælling om mennesker i Kapernaum, vores kirke, en slægt, nogle kirkemus, Luther ...

Fortællingen er med til at lægge et spor. Så godt som muligt finder vi svar eller løsninger, så fortællingerne ender godt.

Konfirmandernes egne fantasier/fortællinger om deres figurer – gode eller dårlige – bliver respekteret, så ejerskabet er på plads og konfirmanden fri og suveræn. Samtidig præsenteres og involveres konfirmanden i en større fortælling, som han/hun kan læne sig op ad, tage ved lære af og låne fra. Denne ramme gør det trygt – måske især for den konfirmand, der føler sin egen fortælling som en fiasko. Et storylineforløb er en slags leg, evt. en alvorlig leg. Legen er fri og alligevel kærligt styret.

»I legen får præsten indsigt i konfirmandens opfattelser af sig selv og verden – en vigtig indsigt i konfirmationsforberedelsen.«

Hvad sker der i legen?

I legen kan vi opsøge, undersøge og forstå nogle uordnede fænomener og skabe en kompleks orden. Ved at lege kan vi rumme og håndtere.

I legen kan det farlige hænde, og kommer vi mon levende fra det? Underet kan også ske – ja, alt kan hænde, det værst tænkelige og det bedst tænkelige. Konfirmandens figur afprøves vha. en slags rolleleg. Figuren bliver stillet i nogle udfordringer, som konfirmanden skal forholde sig til i fortællingens ramme af dilemmaer og dramaer. Sammen og hver for sig afprøver konfirmanderne interessante roller. En del af legen er også konstruktionsleg, dvs. at bygge og eksperimentere med materialer og udfolde fantasien i kreationer.

I legen får præsten indsigt i konfirmandens opfattelser af sig selv og verden – en vigtig indsigt i konfirmationsforberedelsen.

Se meget mere på www.storylinekirken.dk og www.martinluther2017.dk hvor der både er en præsentation af to konkrete storylineforløb og en beskrivelse af tankerne bag storylinepædagogikken.